

ganisationsfrihed. De Fagforeninger, vi har her i Landet, er fuldstændig tolerante med Hensyn til Indmeldelser. Naar nogen kommer og indmelder sig, spørger man ikke vedkommende, hvad politisk Mening han er af, man spørger ham heller ikke, om han er religiøst tænkende, det er alt sammen Ting, som han faar Lov til at have for sig selv. Men det er ganske givet, at naar man har en Fagorganisation — det samme Princip maa naturligvis Arbejdsgiverne hævde —, kan man ikke have endnu en i den samme Industri eller det samme Fag; alle maa naturligvis samles eet Sted, og paa det Sted skal der være Tolerance. Det er der ogsaa i vore Fagorganisationer. Det Tilfælde, som det ærede Medlem har omtalt, er jo et Eksempel paa den Slags Smaakampe, som kan forekomme, og som forekommer i stor Udstrækning indenfor Arbejdsgivernes Kreds. Men hvis ærede Medlemmer kender noget til Arbejdsgiverforeningens Love og den Maade, hvorpaa denne Organisation arbejder, vil han vide, at de ingen Grund har til at beklage sig over den Smule Midler, der staar til Arbejdernes Raadighed; thi de er slet ikke saa vældige og saa økonomisk ødelæggende som de Midler, Arbejdsgiverne har. Jeg synes derfor, at en Lovgivning paa det heromhandlede Omraade er aldeles unødvendig. Jeg har opfattet det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at den skulde være til Fordel for Kristeligt Dansk Fællesforbund. Eksisterer den Organisation mere, saa er det vist snarest paa Papiret. Det er mange Aar siden, den har haft nogen Betydning.

Formanden: Endnu har fire ærede Medlemmer begæret Ordet for korte Bemærkninger. Naar disse Medlemmer har haft Ordet, er dermed Rækken af korte Bemærkninger afsluttet.

Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Det skulde naturligvis glæde mig overordentligt, hvis det ærede Medlem Hr. Rode nærede en dyberegaaende Sympati for det af os stillede Forslag end den, som fandt Udtryk i hans Bemærkning, da han sidst havde Ordet. Der er indenfor vore Rækker ikke Tale om at ønske at forsøge at etablere en Kamp mod Organisationerne som Helhed eller at bestride de enkelte Menneskers Ret til at indtræde i Organisationer. Vi har tværtimod, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Slesager sagde, ved enhver dertil givne Lejlighed anerkendt ikke blot Organisationsretten, men ogsaa

Organisationens Betydning, og det gjorde jeg, saa stærkt jeg formaade det, i det Foredrag, jeg holdt her i Gaar. Men det, vi vender os imod, er Organisationsovergreb; det er de Tvangsforanstaltninger, som bringes til Anvendelse for at drive Folk ind i Baasen, og som vi har faaet et saa levende Indtryk af ved den Skildring af Kampen mod Kristeligt Dansk Fællesforbund, som det ærede Medlem Hr. Slesager nylig har givet.

Jeg har ikke opfattet det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser saaledes, at han vilde have Sympati for den Form for Bekæmpelse af Overgreb mod Enkeltpersoner fra en Organisations Side, som vi har givet Udtryk i vort Lovforslag. Jeg tror, at Fortrykket vil vise, at paa den Side af Sagen kom det ærede Medlem Hr. Rode i sit Foredrag ikke ind. Men skulde det vise sig, at det ærede Medlem vil være med til at hindre og til med Straf og Erstatning at belægge Overgreb af den Art overfor Enkeltpersoner, ja, saa modtager vi med stor Glæde det ærede Medlem Hr. Rode som Medarbejder. Det ærede Medlem mente at kunne henvise til Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Lange havde fremsat. Dem citerede han og mente dermed at kunne vise, at det ærede Medlem Hr. Lange ikke tænkte sig, at der kunde komme noget væsentligt ud af Sagen paa det af os angivne Grundlag. Men dette Citat rammer ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Lange sagde. Han sagde udtrykkelig, at han tvivlede paa, at man overhovedet ved lovgivningsmæssige Foranstaltninger kunde løse denne Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: I saa Fald maa det ærede Medlem Hr. Lange jo være mere tvivlende end jeg og ikke mindre tvivlende end jeg. Med Hensyn til den specielle Bestemmelse om Straf for Organisationsovergreb saa er det meget rigtigt, at jeg ikke er kommet ind paa Udformningen af dette i det ærede Medlems Forslag, idet jeg ingen Sympati har for den Maade, hvorpaa dette er udformet. Men jeg har fremhævet, at selve Spørgsmaalet om Overgreb af den ene Organisation overfor den anden eller om Overgreb af en Organisation overfor Enkeltmand er et Spørgsmaal af en saadan Vigtighed, at vi med særlig Interesse gaar ind i Forhandlingen for at finde Midler til at hindre saadanne, og jeg forstaar, at det er til en saadan Forhandling, der indbydes. Jeg skulde tro, at alle, ogsaa de, der tvivler paa, at man kan finde lovgivnings-